

INTERPRETATIEDOCUMENT BIJ VERIFICATIEPROTOCOL DUURZAAMHEID
VASTE BIOMASSA VOOR ENERGIETOEPASSINGEN*

Documentdatum: Februari 2019

Status *toelichtend document bij VP
versie december 2017

Colofon

Locatie
Contactpersoon

RVO, Utrecht
duurzaamheidvastebiomassa@rvo.nl

Inhoud

COLOFON	1
INLEIDING	4
1 ALGEMENE TOELICHTING BIJ HET GEBRUIK VAN HET PROTOCOL	5
2 TOELICHTING PER HOOFDSTUK VAN HET VERIFICATIEPROTOCOL	6
2.1 <i>Toelichting bij hoofdstuk 1</i>	6
2.2 <i>Toelichting bij hoofdstuk 2</i>	7
2.3 <i>Toelichting bij hoofdstuk 3</i>	9
2.4 <i>Toelichting bij hoofdstuk 4</i>	9
2.5 <i>Toelichting bij hoofdstuk 5</i>	10
2.6 <i>Toelichting bij hoofdstuk 6</i>	10
2.7 <i>Toelichting bij hoofdstuk 7</i>	10
2.8 <i>Toelichting bij hoofdstuk 8</i>	11
2.9 <i>Toelichting bij hoofdstuk 9</i>	12
2.10 <i>Toelichting bij hoofdstuk 10</i>	12
2.11 <i>Toelichting bij de definities</i>	12
2.12 <i>Toelichting bij de bijlagen</i>	13

Inleiding

Sinds de publicatie van het Verificatieprotocol in december 2017 komen er met enige regelmaat vragen bij RVO binnen over hoe de eisen uit de regelgeving geïnterpreteerd zijn bij het opstellen van het Verificatieprotocol en hoe de verificatieprocedure precies werkt.

Dit interpretatiedocument beoogt de extra informatie die beschikbaar komt voor iedereen die het Verificatieprotocol gebruikt openbaar te maken. Het Verificatieprotocol blijft de grondslag voor verificatie, maar dit document kan extra verheldering bieden waar dat nodig is.

Mocht u een vraag hebben die niet met dit document beantwoord wordt, kijk dan op de website www.rvo.nl/duurzaamheidseisen bij de FAQ of stuur een e-mail naar RVO.duurzaamheidvastebiomassa@rvo.nl

Status document

De regelgeving en daarin opgenomen eisen blijven onverminderd van kracht. Dit document kan alleen als een leidraad worden toegepast door partijen die gebruik willen maken van het Verificatieprotocol bij het voldoen aan deze eisen.

De Adviescommissie Duurzaamheid Biomassa voor Energietoepassingen (ADBE) kan dit document, evenals het Verificatieprotocol zelf, gebruiken als interpretatiedocument, maar zal zich zelfstandig een onafhankelijk oordeel vormen en advies uitbrengen over de mate waarin een schema aan de wettelijke eisen uit het Besluit en de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen voldoet.

Groeiend document

Aangezien er sprake is van een geheel nieuw protocol in een nieuw systeem van duurzaamheidsborging dat nog weinig in de praktijk is toegepast, verwacht RVO dat de komende periode aanvullingen op dit document wenselijk zullen zijn. Vandaar dat dit een groeiend werkdocument is. Nieuwe versies van dit document zullen steeds met nieuwe datum op de website worden gepubliceerd. Bij een toekomstig mogelijk nieuwe versie van het Verificatieprotocol zullen zoveel mogelijk zaken uit dit document in de nieuwe versie worden opgenomen, en daarmee dan uit dit interpretatiedocument gehaald kunnen worden.

1 Algemene toelichting bij het gebruik van het protocol

Het Verificatieprotocol speelt in de praktijk met name een rol indien:

1. certificatie niet alle eisen afdekt waaraan een marktpartij moet voldoen;
2. de energieproducent de conformiteitsjaarverklaring moet opstellen en laten beoordelen door een CBI. Dit gaat altijd via de vereisten uit het Verificatieprotocol.

Ad 1 Moment van (aanvullende) verificatie per levering

Verificatie is per definitie na de productie van de te leveren biomassa. Het staat een marktpartij vrij om een verificatie direct na productie of aan het einde van het jaar te laten uitvoeren. Dit laatste heeft wel als consequentie dat een verificatieverklaring niet met de transactiedocumenten bij een biomassalevering mee kan reizen door de keten, terwijl aan het einde van de keten wel helder moet zijn bij welke biomassalevering de verificatieverklaring hoort. Dit vergt een nauwkeurige administratie. Inclusief verwerking in de massabalans van alle schakels in de keten. Ook levert verificatie achteraf altijd een risico op bij non-conformiteit. Dit risico wordt groter indien de biomassa al ingezet is voor energieproductie.

Pre-verificaties (zijnde verificaties bij een biomassaproductent voorafgaand aan de productie van de te leveren biomassa) kunnen helpen om de energieproducent meer vertrouwen te geven dat de biomassa zal voldoen. Echter, ze kunnen niet gebruikt worden voor de daadwerkelijke conformiteitsbeoordeling, aangezien verificaties per definitie alleen iets kunnen zeggen over de biomassa die al geproduceerd is en daadwerkelijk wordt ingezet.

Ad 2 indeling biomassa categorieën in conformiteitsjaarverklaring

Een zeer belangrijk onderdeel van het werk van een CBI die de conformiteitsjaarverklaring van een energieproducent opstelt, is de controle op de correcte toepassing van de categorie-indeling. De categorie bepaalt immers aan welke duurzaamheidseisen voldaan moet worden. Dit is een vereiste voor de subsidie, die ook in gecertificeerde ketens vaak een nieuwe activiteit is.

2 Toelichting per hoofdstuk van het Verificatieprotocol

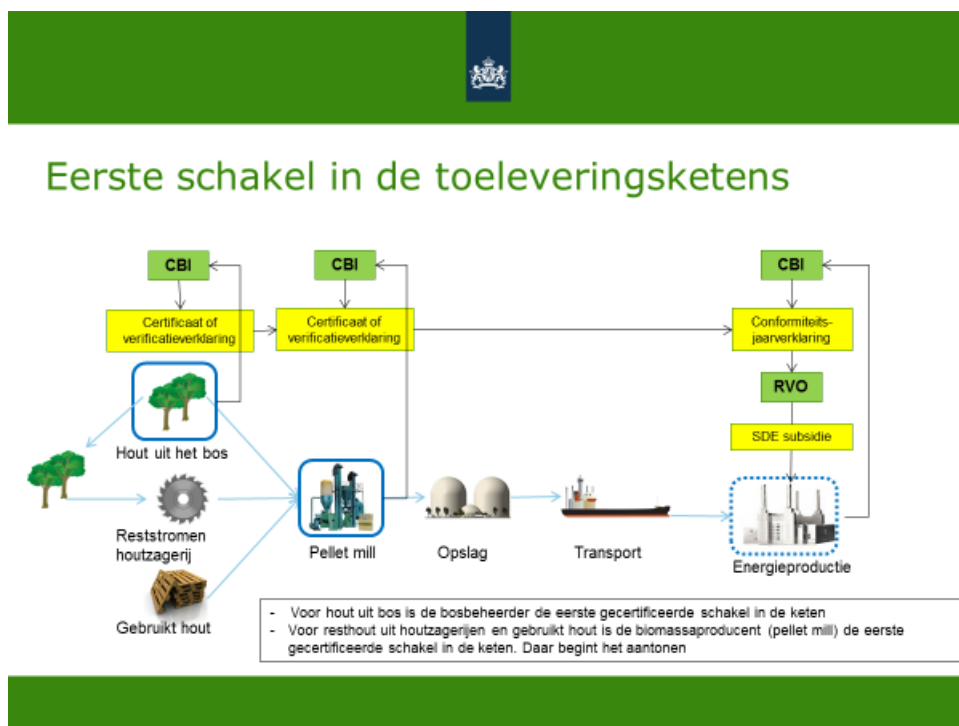
2.1 Toelichting bij hoofdstuk 1

Er zijn twee technieken toegevoegd in de SDE-regeling waarbij ook de duurzaamheid van de ingezette biomassa moet worden aangetoond, namelijk de brander op houtpellets ≥ 5 MWth en ≤ 100 MWe en ketel op houtpellets voor stadsverwarming ≥ 10 MWth.

Bepaling van de categorie

Zie ook tabel 2 in hoofdstuk 7 van het Verificatieprotocol. Bij de bron, daar waar de biomassa ontstaat, wordt bepaald wat de biomassacategorie is. Voor houtige biomassa is dat niet altijd dezelfde marktpartij. De bosbeheerder bepaalt of er sprake is van categorie 1 of 2 biomassa. Categorie 5 biomassa wordt door het eerste inzamelpunt bepaald.

Vervolgens moet de eerste schakel van de keten duurzaamheid van deze biomassa aantonen (bijvoorbeeld door gecertificeerd te zijn). In het eerste geval is het bos als bron onderdeel van de keten van schakels die duurzaamheid moeten aantonen. In het tweede geval is de bron van de categorie 5 biomassa (bijvoorbeeld de zagerij waar zaagsel ontstaat) dus niet onderdeel van deze keten, dat is namelijk het eerstvolgende inzamelpunt van dit zaagsel.

Indien bij een biomassaproductent houtige biomassa in de vorm van zaagsel binnenkomt dan kan deze van verschillende bronnen afkomstig zijn.

Als het versnipperd materiaal direct afkomstig uit bos is dan is het categorie 1 of 2. Indien het gaat om zaagsel uit zagerijen of andere bedrijven die zaagsel als restproduct genereren, dan is het categorie 5.

Essentieel daarbij is dat de biomassa-producent moet bepalen dat het om reststromen gaat. Bomen, ook al zijn ze niet geschikt voor de zagerij omdat ze krom zijn, komen direct uit het bos en zijn daarmee categorie 1 of 2, ook als ze door de zagerij zijn afgekeurd, immers dit is geen reststroom. Schaafsel, tophout en andere zaagresten van deze zagerij zijn een bijproduct in een productieproces van planken en balken, en daarom wel een restproduct. Dat is wel categorie 5.

In geval van zaagsel heeft de biomassa-producent de verantwoordelijkheid de juiste biomassa-categorie vast te stellen en te registreren zodat de CBI, die namens een energie-producent een conformiteitsjaarverklaring opstelt, (en publieke toezichthoudende instanties) dit kan controleren zoals staat beschreven in 2.6. Dit geldt zowel voor biomassa geleverd onder certificaat, als voor biomassa waarvoor (aanvullende) verificatie heeft plaatsgevonden. Het correct vaststellen van de biomassa-categorieën vergt bijzondere aandacht van de biomassa-producent en de CBI's aangezien dit een nieuwe activiteit specifiek voor de Nederlandse markt is, ook voor gecertificeerde ketens.

2.2 Toelichting bij hoofdstuk 2

Juridisch eigendom

In de tweede alinea van hoofdstuk 2 in het Verificatieprotocol staat:

Een marktpartij is in dit protocol gedefinieerd als een rechtspersoon die ook het juridisch eigendom heeft van de biomassa.

De term juridisch eigendom is niet gedefinieerd in het protocol zelf, maar in artikel 5:1 van het Burgerlijk Wetboek. De overdracht van het juridisch eigendom van een roerende zaak (i.c. de partij biomassa) geschiedt door middel van een levering krachtens geldige titel, verricht door degene die bevoegd is over het goed te beschikken (artikel 3:84 BW). De 'geldige titel' is meestal de koopovereenkomst. Echter, met het enkele sluiten van de koop gaat het juridisch eigendom van de partij biomassa dus nog niet over. Daarvoor is nodig dat de verkopende partij de biomassa ook aan de kopende partij levert. Levering betekent hier 'bezitsverschaffing'. De fysieke locatie van de partij biomassa is daarbij in beginsel niet van belang. Het moment en de wijze van levering wordt in de koopovereenkomst vastgelegd. Vanaf de levering is de kopende partij vrij om over de partij biomassa te beschikken en (omdat met de levering ook de juridisch eigendomsoverdracht tot stand komt) is zij ook verantwoordelijk voor de biomassa en draagt zij hiervoor de risico's (o.a. van schade door verlies, e.d.).

Moment bepaling of men voldoet aan de eisen

Op welke manier duurzaamheid aangetoond kan worden kan veranderen in de tijd. Bijvoorbeeld doordat schemagoedkeuringen uitgebreid worden. Of doordat er tijdelijk aanvullende manieren van aantonen zijn toegestaan zoals tijdens het overgangsregime dat tot 1 januari 2019 van kracht was.

Daarom is het van belang een moment te bepalen wanneer vastgesteld wordt of biomassa aan de eisen voldoet. Dit gebeurt op het moment dat de biomassa van juridisch eigenaar wisselt. Dit betekent dat vanaf het moment dat er sprake is van

een levering (krachtens geldige titel, zie hierboven), deze biomassa moet voldoen aan het duurzaamheidsregime dat op dat moment van kracht is.

Let op, SDE-subsidie is een zgn. exploitatiesubsidie, en wordt dus verstrekt voor duurzame energie die in een bepaald jaar met duurzame biomassa is opgewekt. Dus op de CJV komen alleen die duurzame leveringen te staan van de biomassa die daadwerkelijk in dat jaar is ingezet (verbrand). Voor correcte wijze van aantonen van de duurzaamheid van deze leveringen moet dus gekeken worden naar moment van juridische eigendomsverkrijging.

Ter illustratie: Een lading FSC-biomassa komt in december 2018 via een ISCC-gecertificeerde keten naar de energiecentrale (onder de in 2018 geldende overgangperiode was dit duurzaam). De energieproducent is in 2018 juridisch eigenaar geworden van deze duurzame biomassa. In januari 2019 zet de energieprocent deze biomassa in. Op dat moment is het overgangsregime niet meer van toepassing en is ISCC (nog) geen goedgekeurd schema. Dit is echter niet relevant aangezien voor de bepaling van de duurzaamheid het moment van overgang van juridisch eigendom van de biomassaproducteur naar de energieproducent bepalend is. Op de conformiteitsjaarverklaring over 2019 kan daarmee dus biomassa voorkomen die in 2018 wel duurzaam was maar in 2019 niet meer.

Een uitzondering op deze regel wordt gevormd door de tijdelijk geaccepteerde schema's onder artikel 7 in de Algemene Uitvoeringsregeling SDE, zoals gepubliceerd begin 2019. Hiervoor is namelijk expliciet bepaald dat biomassa die onder dit duurzaamheidsregime geproduceerd is/wordt ook in 2019 verbrand moet worden en dus niet meer op de CJV over 2020 zal mogen worden opgevoerd.

Groei-pad voor de risico gebaseerde werkwijze voor categorie 2 biomassa

Het startjaar van de energieproducent is voor het groei-pad nu niet meer relevant. Alle energieproducenten mogen op dit moment het groei-pad tot 2022 toepassen voor biomassa uit categorie 2. Na 2022 mag geen enkele energieproducent nog biomassa inzetten waarvan de duurzaamheid aangetoond wordt via een risico gebaseerde werkwijze.

Op de verificatieverklaring en de conformiteitsjaarverklaring hoeft dus niet meer te worden aangegeven of er sprake is van aantonen via een risico gebaseerde werkwijze. Dit zal leiden tot een aanpassing in 2.6 van het Verificatieprotocol.

Laatste paragraaf van 2.4 uit het Verificatieprotocol: een verheldering

Hier zou moeten staan: De op risico gebaseerde werkwijze wordt ook toegepast voor gecontroleerde biomassa van categorie 2. Gecontroleerde biomassa wordt in de eis 12.6 van de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen gedefinieerd als biomassa categorie 1 of 2 die louter voldoet aan de eisen 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1 en 7.3 van de regeling en waarvoor de biomassaproducteur de eerste schakel is in de Chain of Custody.

De vetgedrukte toevoeging is ter verheldering van de lijn die al eerder in 2.4 wordt toegelicht, namelijk dat de risico gebaseerde werkwijze alleen mag worden toegepast op categorie 2 (al dan niet gecontroleerde biomassa).

Gebruik van certificaten voor duurzaam bosbeheer

Het opstellen van een conformiteitsjaarverklaring is een verificatieproces. Onderdeel daarvan is het controleren of de juiste certificeringsclaims op een correcte manier zijn ingezet. Voor elk onderdeel van de biomassaketen kan een (deels) goedgekeurd certificatieschema zijn ingezet. Het is aan de CBI die de CJV met de EP opstelt om te controleren of voor alle leveringen op de CJV deze claims per onderdeel van de keten op de juiste manier zijn ingezet en te kijken of er voor de eventuele eisen die niet door deze claims zijn afgedekt een verificatieverklaring aanwezig is.

Soms wordt biomassa met een duurzaam bosbeheerclaim door een claim van een ander goedgekeurd schema overgenomen (zogenoemde endorsed schemes) en in de chain of custody door geleverd onder die nieuwe claim. Bijvoorbeeld een SBP-gecertificeerde pellet mill neemt FSC-hout in en noemt het vervolgens "SBP compliant biomass". Het is voor de conformiteitsjaarverklaring noodzakelijk te weten onder welk oorspronkelijk certificaat het voldoen aan de eisen wat betreft duurzaam bosbeheer is aangetoond. Op een vergelijkbare manier is het dus nodig dat per levering voor elke schakel van de keten op de conformiteitsjaarverklaring gerapporteerd wordt welk certificaat wordt ingezet voor het aantonen van voldoen aan de eisen die op deze schakel van toepassing zijn.

Goedgekeurde schema's en nieuwe schemadocumenten

Welke certificeringsschema's door de Minister zijn goedgekeurd voor welke geografische scope, voor welke biomassacategorieën en voor welke duurzaamheidseisen, is te vinden op www.rvo.nl/duurzaamheidseisen. De goedkeuringen zijn gebaseerd op een set schemadocumenten. Het systeem van duurzaamheidsborging in het kader van de SDE+ gaat uit van goed functionerende bestaande certificeringspraktijk met betrekking tot het tijdig upgraden van gecertificeerde marktpartijen naar de nieuwste schemadocumenten. Een CBI hoeft hier in het kader van de CJV niet op toe te zien. Dit gebeurt in het kader van de reguliere certificeringspraktijk. Schemabeheerders dienen nieuwe schemadocumenten bij RVO.nl aan te leveren, om te laten beoordelen of dit tot een nieuwe goedkeuring moet leiden.

Erkende CBI's

Alle marktpartijen die biomassa met certificeringsclaims leveren moeten zijn gecertificeerd door een door de Minister van EZK erkende CBI. Dit is een wettelijke vereiste. Ook verificatieverklaringen moeten zijn afgegeven door een erkende CBI. Of een verificatieverklaring is afgegeven door een erkende CBI is eenvoudig te controleren aangezien de CBI die verklaring heeft opgesteld ook op de verklaring vermeld staat. Echter welke CBI de certificering van de marktpartij heeft afgegeven is niet informatie die standaard door een gecertificeerde keten wordt doorgegeven. De energieproducent dient zich ervan te verzekeren dat dit in de toeleveringsketen op orde is. Een CBI hoeft hier in het kader van de CJV niet op toe te zien. Overigens kan de erkenning van een CBI nooit verder reiken dan de accreditatie van deze CBI. Dus indien een CBI **alleen** geaccrediteerd is voor duurzaam bosbeheerwerkzaamheden dan kan deze CBI geen werkzaamheden onder deze erkenning verrichten in de chain of custody.

2.3 Toelichting bij hoofdstuk 3

2.4 Toelichting bij hoofdstuk 4

2.5 Toelichting bij hoofdstuk 5

Eerste schakel conformiteitsbeoordeling principes 3, 4 en 5

Er is geconstateerd dat de inhoud van de eisen principes 3 t/m 5 logischerwijs alleen op regionaal niveau kan worden beoordeeld. Dat betekent dat het bos wel moet voldoen, maar dat het aantonen bij de biomassaproductent kan geschieden. Hierdoor is de biomassaproductent de eerste schakel in de keten waar conformiteitsbeoordeling op principe 3 t/m 5 zal plaatsvinden. Voor de wijze van conformiteitsbeoordeling wordt verwezen naar hoofdstuk 9 van het Verificatieprotocol.

2.6 Toelichting bij hoofdstuk 6

2.7 Toelichting bij hoofdstuk 7

OMGAAN MET GECONTROLEERDE BIOMASSA

Interpretatie criterium 12.6: Eis aan het mengen van "gecontroleerde biomassa"

In de Ministeriële regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen, de MR, staat:

C12.6 Leveringen uit de categorieën 1 en 2 die louter voldoen aan de eisen 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1, en 7.3 worden bij het mengen met andere leveringen op de massabalans als gecontroleerde biomassa onderscheiden. Voor gecontroleerde biomassa is de biomassaproductent de eerste schakel van de handelsketen en is de bron de bosbeheereenheid of een gedefinieerd aanvoergebied.

Deze eis is in de MR opgenomen onder de eisen aan het ketenbeheer, ofwel de chain of custody. De uitwerking is beschreven in hoofdstuk 7 van het Verificatieprotocol. Deze eis is strikt genomen echter niet een pure keteneis, maar betreft een combinatie van 2 eisen waarvan de eerste zich niet als ketenbeheereis laat definiëren. Het eerste deel betreft namelijk een definitie van "gecontroleerde biomassa" die nergens anders in de regeling is opgenomen. Het tweede deel is wel een keteneis. Deze twee elementen laten zich moeilijk gezamenlijk beoordelen in een verificatie of certificering. Daarom kunnen deze beter als aparte eisen worden beoordeeld. Kortom er zijn twee beoordelingen nodig:

- A. Borging van gecontroleerde biomassa. Voldoet de gecontroleerde biomassa aan de gedefinieerde set eisen?
- B. Gecontroleerde biomassa binnen ketenbeheer. Wordt in de keten op de juiste manier met gecontroleerde biomassa omgegaan?

De praktische consequenties van deze opsplitsing zullen hieronder worden uitgewerkt.

Ad A) Borging gecontroleerde biomassa

Het eerste deel van C12.6 betreft de definitie van gecontroleerde biomassa. Uit deze eis is op te maken dat die moet voldoen aan de volgende 3 criteria:

- a) Leveringen uit de categorieën 1 en 2 die louter voldoen aan de eisen 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1, en 7.3;
- b) de biomassaproductent is de eerste schakel van de handelsketen;
- c) de bron is de bosbeheereenheid of een gedefinieerd aanvoergebied.

Uitwerking in de praktijk:

- De hier genoemde 3 criteria zijn alleen relevant bij een zogenaamde biomassaproductent.
- In de praktijk zullen er certificeringsschema's zijn die een "gecontroleerd" claim voeren die alle dan wel een deel van de onder het punt a) genoemde criteria afdekken.
- In geval van een "gecontroleerd" claim van een certificeringsschema dat niet alle eisen hierboven afdekt, is het toegestaan de overige eisen via verificatie te borgen. Hiermee is de methodiek zoals beschreven in paragraaf 2.3 van het Verificatieprotocol voor het combineren van certificering en verificatie voor de borging van duurzaamheid ook van toepassing op de claim "gecontroleerde biomassa". Dit betreft overigens alleen het punt a), waar er op meerdere eisen getoetst moet worden.

Ad B) Ketenbeheer bij gecontroleerde biomassa

Hierover staat in eis 12.6 het volgende: bij het mengen met andere leveringen wordt op de massabalans als gecontroleerde biomassa onderscheiden.

De SDE-regeling stelt namelijk bij de eindgebruiker een beperking aan de hoeveelheid gecontroleerde biomassa die met subsidie mag worden ingezet. Daarom moet deze informatie door de gehele keten worden doorgegeven. In geval dat er in de keten sprake is van gecontroleerde biomassa dient dit dus onderscheiden te worden op de massabalans. Informatie over gecontroleerde biomassa is dus relevante duurzaamheidsinformatie zoals gedefinieerd in 12.4.

- Gecontroleerde biomassa is een verbijzondering van categorie 1 en 2 materiaal. Alle ketenbeheereisen die gelden voor categorie 1 en 2 zijn van toepassing op gecontroleerde biomassa.
- In het geval alleen een ketenbeheersysteem wordt geverifieerd (en niet beoordeeld wordt of biomassa voldoet aan de eisen aan gecontroleerde biomassa zoals onder A) hoeft alleen naar dit deelcriterium te worden gekeken. Dus voor marktpartijen die geen biomassaproductenten zijn beperkt 12.6 zich tot deel-eis B.

Verificatievereisten:

Voor criterium 12.6 kan gebruik gemaakt worden van een deelverificatie. Als er bij de verificatie sprake is van een deelverificatie van de eisen voor gecontroleerde biomassa, dient dit weergegeven te worden op de verificatieverklaring.

Bij de conformiteitsjaarverklaring dient gekeken te worden of alle eisen aan gecontroleerde biomassa zijn afgedekt.

Systemen zonder gecontroleerde biomassa:

Als een verklaring een groep leveringen betreft die geen gecontroleerde biomassa bevatten, is criterium 12.6 niet van toepassing en hoeft dus niet te worden geverifieerd. Verificatie van principe 12 is dan dus zonder eis 12.6 mogelijk.

2.8 Toelichting bij hoofdstuk 8

TOEPASSEN OP RISICO GEBASEERDE WERKWIJZE

Tot 2022 mag de risico gebaseerde werkwijze worden toegepast door alle energieproducenten. Hierbij zijn twee opmerkingen:

- a. Deelgoedkeuring certificering gecombineerd met verificatie is niet mogelijk voor aantonen via de risico gebaseerde werkwijze.

- b. Informatie over het toepassen van de risico gebaseerde werkwijze hoeft niet meer te worden doorgegeven door de keten.

Ad a)

Het Verificatieprotocol bevat in hoofdstuk 8 een uitwerking van de risico gebaseerde werkwijze in 5 processtappen. Een certificeringsproces of een beoordelingsproces ten behoeve van verificatie moet deze stappen dus ook borgen. Schema's die goedkeuring aanvragen voor hun risico gebaseerde werkwijzen worden op het aanvraagformulier voor goedkeuring gevraagd te beschrijven hoe deze 5 stappen worden uitgevoerd. De uiteindelijke goedkeuring zal altijd de gehele aanpak betreffen. Een certificatieschema kan dus niet worden goedgekeurd voor een gedeelte van de risico gebaseerde werkwijze. Deelverificatie in aanvulling op certificatie is hier dus niet aan de orde.

Ad b)

Voor categorie 2 biomassa mag de biomassaproductent tijdelijk een risico gebaseerde werkwijze toepassen. Tot nu toe was het nodig deze informatie door de keten doorgegeven omdat er verschillen waren in de lengte van het groeipad voor de verschillende energieproducten, afhankelijk van het startmoment van hun productie voor de SDE. Dit had tot gevolg dat in bepaalde jaren sommige energieproducenten wel en andere niet deze methode mochten toepassen. Echter, omdat er geen enkele producent vóór 2018 is begonnen met de inzet van biomassa geldt nu voor alle energieproducten de mogelijkheid om tot en met 2022 van de risico gebaseerde werkwijze gebruik te maken. Hiermee vervalt de noodzaak om de informatie door de keten door te geven.

Consequenties zijn:

- Op de verificatieverklaring hoeft geen uitspraak te staan over toepassen van de risico gebaseerde werkwijze voor categorie 2 materiaal
- criterium 12.4 kan worden gedekt, ook als er voor categorie 2 geen gegevens over het toepassen van de risico gebaseerde werkwijze te worden doorgegeven.

2.9 Toelichting bij hoofdstuk 9

2.10 Toelichting bij hoofdstuk 10

2.11 Toelichting bij de definities

Betreffende de definitie van Endangered Species is in het Engelse Verificatieprotocol een vertaalfout gemaakt. Bedoeld wordt:

Plant and animal species that are at least classified as "threatened" in the global Red List of the IUCN and in the IUCN's guidelines for the regional application of the Red List.

In het Engelse Verificatieprotocol ontbreken de volgende twee definities:

Wood plantation

Forest consisting of trees of similar age of one or a few types of species, exotic species or native species, planted or sown in a regular pattern, aiming for wood production.

Consignment

An amount of biomass used for energy production of which all physical and sustainability characteristics are equal for the whole consignment.

[It is possible that one consignments contains several truck or ship loads as long as the physical properties and sustainability characteristics of the biomass are the same.]

2.12 Toelichting bij de bijlagen